

[Statsministeren.]

skattenedsættelse til folk, der godt kunne spare noget mere, ikke korrekt. Jeg kan godt sige, at ikke så få i mit parti har været betænkelige ved skattenedsættelser af denne størrelse. Man kan nemlig ikke, som jeg forstod det ærede medlem hr. Henry Christensen var inde på, uden videre flytte 20 000 kr.s grænsen længere op uden at pille ved skalaen derudover, for man kan jo ikke have et spring fra 21 pct. eller 24 pct. — det er i og for sig ligegyldigt — op til 70 eller 75 pct.

Der er altså her et problem, som man må drøfte og prøve at finde ud af i udvalget, men det er et skatteteknisk problem, der ikke kan løses uden videre. Dertil kommer, og det synes jeg ikke man skal glemme, at folk med mellem 12 000 og 16 000 kr. i skattepligtig indtægt, da deres faktiske indtægt ligger mellem 15 000 kr. og nogle og tyve tusind kroner, også har en mulighed for at foretage opsparing. Og der er dog så få høje indkomster, at det ikke er dér, der først og fremmest skal sættes ind, for når man kommer op over 50 000 kr. i skattepligtig indkomst, så nærmer man sig de 100 000 kr. i faktisk indkomst, og så er der ingen grund til at give skattenedsættelse for øget opsparing, for så har de pågældende nok at spare op af.

Der blev nævnt problemet med, at vi foreslår merindtægtsfradraget ophævet. Jeg forstår, at der trods alt er en vis tilslutning til måske at få det ophævet. Det, der har vakt bekymring bl. a. i det radikale parti, var, at man ville ophæve det pludseligt, nu da folk havde en forventning om, at det skulle gælde i år. Det ærede medlem hr. Henry Christensen siger, at det kan man da ikke ophæve, for derigennem hindrer man jo folk i at øge indtægten. Jeg gør opmærksom på, at jeg har aldrig været tilhænger af det merindkomstfradrag; det gav jeg også udtryk for, da vi gennemførte det. Jeg gør også opmærksom på, at det kunne have en vis idé, dengang kun få, altså 10 pct. af befolkningen el. lign., havde en stor merindkomst, men når man når hen til, at praktisk taget alle skatteydere, op til 90 pct., har en merindkomst, så er det en meget besværlig måde at beregne deres skat på; det er lettere, som vi foreslår, at ophæve merindkomstfradraget og

så nedsætte de 24 pct. til 21, hvorved man får en meget lav marginalprocent, og det betyder voldsomt for folks lyst til at øge indtægten. Vi er altså ikke uenige i udgangspunktet, men har fremhævet, at det kan gøres på anden måde end over merindtægtsfradraget. Så vil jeg i øvrigt gerne fremhæve, at der var engang noget, der hed VK-planen; jeg ved ikke, om det ærede medlem hr. Henry Christensen erindrer den, VK-planen. Deri foreslog man jo merindtægtsfradraget ophævet på én gang, og man brugte ganske jævnt og rigeligt de penge, man fik dér, til at foreslå skattenedsættelser, som man var meget glad for, så jeg ved ikke, hvorfor vi skal kritiseres så hårdt for, at vi er inde på samme tankegang.

Må jeg så gå over til at prøve at uddrage nogle konklusioner af det, jeg har siddet og hørt. Jeg vil ikke sige, at vi har fået tilslutning til omsætningsafgiften, men jeg mener at kunne udtale, at ingen af de ærede ordførere gik imod forbrugsafgifterne. Jeg måtte nærmest forstå det ærede medlem hr. Henry Christensen på den måde, at man gik ind for dem. Der er fra mange sider rejst spørgsmål om, hvorvidt bestemmelserne skal udformes på den måde, som forslaget nu bærer præg af, om afgifterne skal opkræves i detalilledet, eller om skatten skal tages i engrosleddet.

Jeg gør opmærksom på, at dette har været drøftet meget indgående, både i regeringen og inden for de to regeringspartier. Jeg gør opmærksom på, at der også dér har været ikke så lidt stemning for at vælge engrosleddet, men jeg tror, det er gået mange af tilhængerne af at lægge det i engrosleddet på samme måde, som det er gået mig selv — jeg har også været tilhænger af det, da jeg begyndte at arbejde med disse ting — at jo mere man arbejder sig ned i tingene, jo mere man overvejer fordele og ulemper ved de to former, des mere når man til, at detalilledet nok er det bedste, og jeg adværer i hvert fald imod, at man ud fra begrundelsen øget administration el. lign. vil vælge engrosleddet, for det er ikke ganske korrekt. I engrosleddet kræves der også en væsentlig administration. Der er nok færre virksomheder, men de færre virksomheder skal kontrolleres meget mere, hvortil kommer,